

M. DOLORS MARTÍ SOLÀ

*Membre de la Junta del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats
en Filosofia i Lletres i Ciències de Catalunya*

Una salutació cordial a la presidenta de l'IEC, senyora Teresa Cabré; al president de la Secció Filològica de l'IEC, senyor Nicolau Dols; al rector magnífic de la UAB, senyor Javier Lafuente, i al president de la Societat Catalana de Llengua i Literatura i un dels organitzadors del simposi, senyor Daniel Casals.

En nom del Col·legi, agraïm la nostra presència en aquest IV simposi pel que suposa d'aposta ferma per la vinculació en matèria formativa entre la secundària postobligatòria i els estudis universitaris. És rellevant destacar la presència de l'alumnat del grau de Filologia Catalana de la UAB en aquesta trobada, ja que els apropa a la realitat docent de les aules i a tenir una visió més professional dels seus estudis. Com a col·legi professional dels docents, aquest fet és força remarcable i esperem ser presents en les properes edicions, tal com hi hem estat des de la primera.

En aquesta intervenció, com a responsable de formació al Col·legi des de fa més de 25 anys, voldria incidir en dos aspectes importants a l'hora d'avaluar i considerar la situació de la llengua i literatura catalanes a les aules de batxillerat i universitàries: el lligam educatiu, curricular i pedagògic, no sempre present, entre el batxillerat i la universitat, i el perfil acadèmic del docent que imparteix la matèria.

En el primer cas, el lligam hauria de passar per una interrelació en el camp de la recerca educativa entre secundària i universitat; per una oferta formativa compartida entre professionals docents de cada nivell acadèmic; per una reformulació de l'actual funció dels ICE, perquè facin d'interlocutors i mediadors entre els dos àmbits educatius, i per una col·laboració més estreta entre els professionals de secundària-batxillerat i universitaris per millorar el pas d'una etapa a l'altra i

per trobar una nova prova d'accés més adient. (Ara que ens trobem en el procés cap a un nou model de PAU de cara al 2024.)

En el segon cas, voldria posar en relleu el canvi del perfil de professorat de llengua i literatura catalanes que s'ha anat produint al llarg de més de quaranta anys, ara que ja estan quasi jubilades del tot les primeres promocions que opositaren a finals dels 1970 i a inicis dels 1980 a les càtedres i agregadores de llengua catalana. Per tant, voldria remarcar la importància de *qui* presenta, modela, exemplifica i guia el procés d'ensenyament-aprenentatge a l'aula.

La situació deficitària actual de professorat amb titulació inicial de Filologia Catalana i la crisi de l'ús social de la llengua dins i fora de l'aula ens han de fer reflexionar sobre el paper del professor de llengua a l'aula, ja que esdevé el model *catalanoparlant* per a gran part de l'alumnat.

Per això convindria anar més a fons en aspectes com l'afirmació «tot professor és professor de llengua, però no necessàriament de llengua catalana», i també tenir present en l'actual procés de desplegament curricular competencial l'atenció a la llengua de treball, exposició i discussió dels grups col·laboratius/cooperatius que treballen per projectes o l'exigència d'una bona base acadèmica de coneixements per programar dins un marc competencial.

Després d'haver fet aquestes breus consideracions, ara és el moment de passar a reconèixer la tasca que el professorat fa a l'aula a través de les ponències d'aquesta jornada. Un agraïment a tot el professorat participant i a l'alumnat del grau de Filologia Catalana. Que hi trobeu un estímul per afrontar el final dels estudis i l'inici d'una prometedora carrera professional en el marc de l'ensenyament de la nostra llengua.

Bon soposi i que les aportacions siguin útils per millorar la didàctica de la llengua i la literatura a les aules de secundària i també a les universitàries!